

— Нека други сега се лобутятъ
да се свѣтка по друго небо
а ний тукъ ще се черпимъ съсъ лютата
и ще чакаме: добъръ е Богъ!

— Сто тояги на чуждъ грѣбъ сж малко
а пѣкъ трѣбва и насъ да боли,
та не е ли скръбно и жалко
че дунята се пакъ размири.

И защо да се мразятъ народитѣ
и да гине човѣшката плѣтъ?
Земя божия ширна и плодна —
само братски да я раздѣлятъ.

А не както едни се овълчили
да господстватъ надъ цѣлия святъ.
— Ама скоро германскитѣ стършели
ще зажилятъ по тѣхния вратъ!